

Ý thức khi trú mưa dưới gầm cầu vượt, để không làm tắc nghẽn giao thông

ISSN: 2734-9195 09:30 18/09/2025

Người thực hành phật pháp không chỉ tu trong chùa, mà còn tu ngay giữa phố phường. Khi đứng dưới mái cầu trú mưa, biết quay lại nhìn, thấy người khác cần đường thông mà mình bước lui một chút, ấy là hành trì bằng tâm từ.

Tác giả: **Nguyễn Thị Hải** - Trường Đại học Văn hóa

Trong những năm gần đây, Hà Nội đã đầu tư xây dựng nhiều cầu vượt tại các nút giao thông trọng điểm. Đây là giải pháp hữu hiệu giúp giảm thiểu tình trạng ùn tắc, đặc biệt trong các khung giờ cao điểm. Tuy nhiên, một nghịch lý đang diễn ra: ngay dưới những công trình giao thông hiện đại ấy, tình trạng tắc đường vẫn xảy ra – không phải vì mật độ xe quá đông, mà vì hành vi dừng lại trú mưa thiếu ý thức của người tham gia giao thông.

Khi cơn mưa bất chợt đổ xuống, việc người đi đường tìm chỗ trú là điều dễ hiểu. Ngoài mái hiên nhà dân, thì gầm cầu vượt – kể cả cầu vượt bộ hành – trở thành "*chốn lý tưởng*" để tránh mưa. Hàng chục, thậm chí hàng trăm xe máy tấp vào cùng lúc, người người chen nhau tìm chỗ khô ráo. Nhưng điều đáng nói không nằm ở nhu cầu trú mưa mà là cách trú mưa.

Nhiều người dừng xe đứng tràn kín mặt đường dưới gầm cầu vượt, thậm chí chiếm luôn cả lối đi dành cho các phương tiện khác.

Trong khi đó, không phải ai cũng muốn hoặc có thể dừng lại, có người đang vội, người có việc gấp, người mặc áo mưa đầy đủ, hay đang điều khiển ô tô... vẫn phải tiếp tục di chuyển, nhưng họ bỗng trở thành "*người bị mắc kẹt*". Phía trước là rừng xe trú mưa án ngữ, phía sau là dòng xe nối dài – quay đầu không được, tiến cũng không xong. Cảnh tượng đó không chỉ gây ùn tắc mà còn tiềm ẩn nguy cơ va chạm, xô xát.

Hình ảnh minh họa

Vì sao hành vi dừng lại trú mưa - một việc tưởng như vô hại - lại có thể gây ra hậu quả lớn đến vậy? Câu trả lời nằm ở ý thức cộng đồng.

Nếu mỗi người khi trú mưa đều chừa một khoảng trống đủ để xe khác đi qua, nếu có ai đó nhẹ nhàng nhắc người bên cạnh đứng gọn vào, nếu người ta nhớ rằng con đường không chỉ của riêng mình, thì dòng xe đã có thể tiếp tục lưu thông, không ai bị "chôn chân" trong bối rối.

Từ góc độ **giáo dục** công dân đô thị, đây là một hành vi văn minh cần được lan tỏa. Không cần tới biển báo hay lực lượng chức năng thường trực, đôi khi chỉ cần một ánh mắt để ý, một lời nhắc nhở, cũng đủ giúp thành phố vận hành êm ả hơn giữa những cơn mưa bất chợt.

Bởi trú mưa là điều bình thường, nhưng trú mưa mà quên mất người khác đang cần đi - thì là điều đáng tiếc.

Vậy nên, nếu buộc phải dừng lại dưới gầm cầu vượt để tránh mưa, xin hãy:

- Đậu xe sát lề, đứng gọn vào trong.
- Nhường lối thông thoáng cho các phương tiện khác lưu thông.
- Tinh ý quan sát và nhắc nhở nhẹ nhàng nếu có ai đứng chắn đường.

Một hành động nhỏ, một chút tinh tế, đôi khi lại là cách ta góp phần gìn giữ sự trật tự và văn minh cho đô thị này.

Góc nhìn Phật học

Trú mưa vốn dĩ là điều bình thường. Nhưng có lẽ, chúng ta quên mất rằng, khi mình đứng lại, những dòng xe khác vẫn đang cần được đi tiếp. Có người đang vội về với con thơ, có người đang đến bệnh viện, có người đơn giản chỉ cần vượt qua điểm kẹt để kịp một buổi hẹn đúng giờ. Mỗi người có một lý do để đi – và mỗi người trú mưa cũng có lý do để dừng. Nhưng giữa đi và dừng, giữa tránh mưa và giữ lối cho nhau, cần lắm một chút chánh niệm và lòng từ.

Phật giáo dạy: *“Giữ tâm ý trong sạch, tránh làm tổn hại đến chúng sinh – ấy là gốc của mọi thiện lành.”*

Khi ta đứng trú mưa, nếu ta biết nhường một khoảng trống cho xe khác lách qua, nếu ta khẽ nhắc người bên cạnh cùng nép vào trong, thì ta không chỉ đang tránh ướt thân, mà còn đang giữ lòng người không ướt bởi phiền não. Đó chính là tâm biết nghĩ cho nhau – một biểu hiện của trung đạo giữa nhu cầu cá nhân và lợi ích cộng đồng.

Trung đạo không ép ta phải hy sinh, cũng không cho phép ta lấn át. Trung đạo là biết đủ, biết dừng đúng lúc, biết lùi nửa bước để người khác được đi tiếp. Giống như giọt mưa rơi đúng chỗ, làm mát đất, chứ không gây ngập lối hay cuốn theo bụi bẩn.

Người thực hành phật pháp không chỉ tu trong chùa, mà còn tu ngay giữa phố phường. Khi đứng dưới mái cầu trú mưa, biết quay lại nhìn, thấy người khác cần đường thông mà mình bước lui một chút, ấy là hành trì bằng tâm từ – không lời giảng, không chuông mõ – nhưng đầy **từ bi**.

Tác giả: **Nguyễn Thị Hải** - Trường Đại học Văn hóa